

Entrevista a Tomàs Molina

per Leandre Avellaneda

Furgant en la intimitat

- **Nom :** Tomàs Molina.
- **Lloc i any de naixement:** Badalona, any 1963.
- **Què es el primer que fas quan et lleves?:**
Apujar la persiana. No m'agrada la foscor.
- **Una pel·lícula:** Qualsevol que sigui d'avions o de l'espai; coses que volin. Jo sóc un *treacki* (seguidor de Star Trek).
- **Un llibre:** *Histories d'Adrià*, de Margaritte Yourcenar. De fet, llibres històrics.
- **Una cançó:** Me n'agrada tot tipus, excepte la dissonant, que em fa mal de panxa, literalment (*recalca que és literal*).
- **Mar o muntanya ?:** Mar.
- **Un plat preferit:** Els ous fer-rats.
- **Una beguda:** Sóc poc original: la Coca-Cola.
- **Un lloc idil·lic:** N'hi ha diversos: una platja del Carib, per exemple; els *cayos* de Florida; un poble del nord d'Escòcia... depèn. Els llocs te'ls demana la situació del moment.
- **Una ciutat:** Barcelona i Londres.
- **Un moment de la teva vida:** Ara i demà.
- **Un hobby:** Llegir.
- **Un personatge:** Si alguna cosa m'ha donat la televisió és la possibilitat de conèixer molta gent, que pot ésser molt o gens coneguda, però de tot-hom he après coses.
- **Una estació de l'any:** Més que una estació, totes; que el món es mogui, és a dir, que les estacions vagin passant i que jo m'hi pugui dedicar.
- **Un color:** El blau.

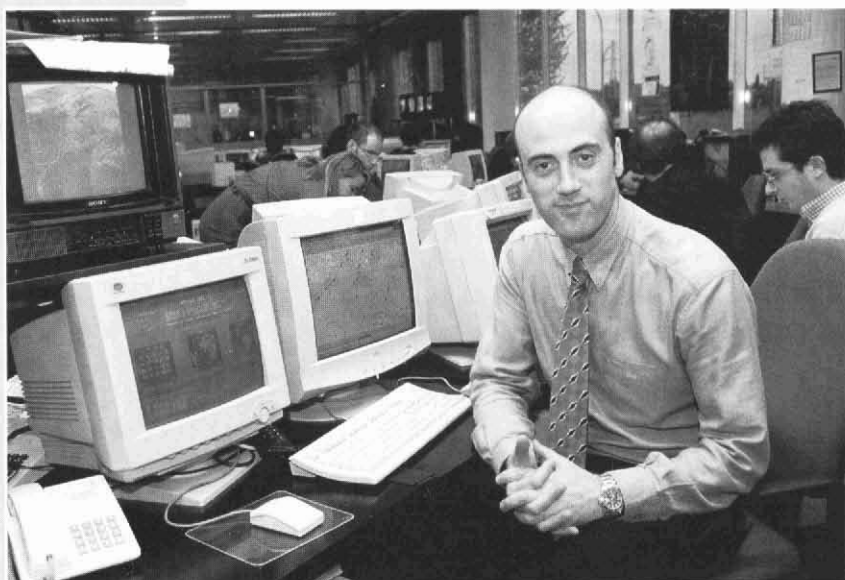

FOTO: JOSEP ORTIZ

Per a ell la meteorologia no és un hobby, sinó un *repte intel·lectual*: «Jo mai no he sigut un meteoròleg; des de petit que mai no he tingut aquesta afecció. La meteorologia l'he enfocada més a explicar el com i el perquè de les coses. Intel·lectualment m'interessa com funciona.»

Ell, com a home especialista del temps, diu: «gaudeixo quan hi ha canvis; no quan tenim aquesta monotonia de l'anticicló com hem tingut ara a sobre; hem estat un quants mesos posant-hi el mateix titular, i això cansa.» No s'amaga pas de dir: «sobretot em sento satisfet quan l'encerto; quan dic que plourà, i plou; quan realment passa el que jo he pronosticat.»

Hi ha certes paraules que ja estem acostumats a sentir però que de vegades no sabem d'on provenen. Per exemple, *calamarsada* i *tamborinada*. En Tomàs ens ho explica: «*Calamarsada* és pedra que fa menys d'un centímetre de diàmetre. Quan en cau gaire ho fa malbé tot. Les calamarsades són de témer per als agricultors. I *tamborinada* és una paraula popular per a definir un ruixat acompanyat de trons i llampecs; és com una tempesta petita; els forts estridents que s'oeixen recorden el so d'un tambor; d'aquí podria venir el nom.»

«La meteorologia a Catalunya millora; ara podem disposar del Servei de Meteorologia de Catalunya, que és un gran avantatge. Tenim meteoròlegs com Eliseu Vilaclara o Anna Rius, que són capdavanters a Espanya. El marge d'error en una predicció és bastant reduït. En les previsions per a demà o demà passat juguem pel cap baix amb un 85 % d'incert; és clar que a vegades po-

Des del moment en què vàrem crear el sistema de seguretat de TV3 tot van ser facilitats. Tomàs Molina, com sempre, ens rep amb un somriure i amb la senzillesa i amabilitat que el caracteritzen: «Sóc un treballador», diu. No obstant això, quan li pregunto com es defineix, puntualitza: «Mai no em definiria com a simpàtic; això ho deixo per al qui ho vulgui dir de mi.»

dem dir que plourà al matí i ho fa a la tarda. En un mapa on preveiem el temps fins a sis dies d'antelació, ho encertem aproximadament un 65 %, i aquest percentatge es idèntic a la previsió que es feia d'un dia per a l'altre l'any 1982.»

Quan li pregunto per què de vegades no coincideixen les previsions del temps fetes per les televisions estatals amb les fetes per TV3, ho explica clarament: «La previsió per a tot Espanya necessita un mapa més condensat, perquè el territori sobre el qual han d'informar és més gran; a més a més, el temps que es dedica a comentar-ho és similar, i, per tant, no poden entrar en els detalls que oferim nosaltres. No és el mateix dir que plourà al nord d'Espanya que dir que plourà al nord de Catalunya. A casa nostra el mapa és més explícit i podem concretar més els canvis, hi posem més símbols i utilitzem un llenguatge més concret i més clar. A part que no hi estalviem les ganes de fer-ho millor.»

Un tema que preocupa la gent és el canvi climàtic. Ens en podries fer cinc cèntims? «Hi ha evidència de canvi climàtic, i és una evidència real. De mitjana, cada vegada trobem la neu més amunt de la muntanya; la temperatura està pujant de dues a tres dècimes de grau per decenni... I la cosa més greu és que aquest canvi el provoquem les persones.»

Li comento que la gent pot arribar a tenir por de prendre el sol a causa de l'aprimament de la capa d'ozó i del fet que hi ha un índex que ens recomana de no prendre'l més d'unes comptades hores. Ell ens matisa el tema: «Aquí on vivim nosaltres, la capa d'ozó no hi té forat. El forat només apareix al Pol Sud durant uns quinze dies, entre els mesos de setembre i octubre. A l'hemisferi nord hi ha una certa disminució de la concentració d'ozó, però les dades són encara força incertes. L'índex ultraviolat és un índex que s'ha posat de moda. Ara la gent té la idea que estar moreno és anar a la moda. Històricament estar moreno no era moda. Ara passa el contrari: la gent va a la platja i s'està quatre o cinc hores sota els raigs solars, i això és dolent per a la pell; cal que la gent ho sàpiga. Llavors l'índex d'ultraviolat canadenc et diu la quantitat de temps d'exposició que pots tenir al sol, segons cada tipus de pell. Lògicament, si tu vas a la platja i t'hi estàs quatre hores, la pell se't posarà vermella i et farà mal. Aquest índex t'informa que si tu demà vas a la platja, per l'època de l'any en què som i depenent de les condicions meteorològiques, si t'hi estàs una hora i mitja se't cremarà la pell. Com s'hi lluita, contra això? Doncs bé, totes les cremes duen escrit un factor numèric que es multiplica pel grau d'ex-

FOTO: JOSEP ORTIZ

posició per dessorre del qual no et pots sotmetre. Per exemple, si es prediu que no pots estar-te més de 20 minuts al sol i tu et poses una crema de factor 10, multiplicarem el temps que pots assolellar-te. En aquest cas, multiplicaríem els 20 minuts pel factor 10, cosa que ens donaria un total de 200 minuts d'exposició permesa sense que et passés a la pell. És a dir, les cremes multipliquen el temps que pots estar-te parant el sol.»

Si, al principi, Tomàs Molina es definia com a treballador, ara ho podem comprovar en un dia qualsevol: «Arribo a TV3 a quarts d'onze del matí, perquè em cuido també dels Serveis Audiovisuals de Meteorologia (SAM); ací produïm el Canal Mèteo, que es pot veure pel Canal Satèl·lite Digital, i també fem el temps per a moltes pàgines d'Internet o per a altres cadenes de televisió, com el canal de notícies portuguès CNL... i després, a la tarda, cap a tocadres les sis, ja torno a estar a la redacció de TV3 per a preparar el Telenotícies Vespre.»

I finalitzem l'entrevista amb un detall curiós que ell mateix ens explica. «Les càmeres de televisió fixes, que són les que utilitzem quan connectem en directe amb altres localitats perquè es pugui veure el temps que fa, estan climatitzades i protegides per si plou, neva o glaça; resulta, però, que sobretot a l'hivern s'hi fiquen cuques. Imagineu-vos si s'hi fica una mosca i es posa davant de l'objectiu (com ha passat en ocasions): la imatge que ofereix és la d'un monstre gegant. Vegeu una anècdota curiosa: en la càmera que tenim instal·lada a Girona s'hi va formar un niu de vespes que corrents vam haver d'anar a treure.»

Un cop acabada l'entrevista, en Tomàs ens convida a fer unes fotos al plató del Telenotícies, on sortírem tots dos retratats. Tot seguit, amb reportatge gràfic inclòs i agraint la seva atenció envers Llengua Nacional, sortim de TV3, esperant la seva introducció al temps, després de les notícies de quarts de nou del vespre, amb la seva frase habitual: «Hola, molt bona nit!»♦